

Fuglsang 18de August
Tidlig morgn. 5.30
A 6.00 Fuglsang
Tidlig morgn. 5.30
O 6.00 Fuglsang

Hjæresti Nina!

Nu tror jeg Saisonen er med ^{at} kulmineret
Huset er stadtigt præsuldt, men
ingen reiser en dal af gæsterne,
og snart er vi kom Rintgen (desværre
uden Lulla), Angel, Marie Neergaard
Rudolph og jeg. Rudolph kom i går,
jeg er nægt optalt over at han er
her, Michaela og Birthe er
påa Solinge, Michaela venter
icke en lille, derfor vil hun
icke ikke komme her, og betragtes
af alle de ømnesker.

Jahrtmann og Marie Heniques
er her blandt andre, de er
begge nægt optimiske.

Jahrtmann hører mig sende
dig sin "erbødige Hilsen" som

han udtrykker sig. Æ. har ingen
Elev hent som hedder kleinche
derimod en som hedder Milche, træs'
Du ikke det kan være ham der
har vært hos Dig? Milche skal
være stor og smuk efter Æ's Udsagn.

Jeg har hørt ejinen Røntgen, som
Du har skrevet til, at Du er glad
med Tanken om Concert Turnen,
higliedes at Du glæder Dig til
Besøgt i Amsterdam i November,
det er deligt at Du er tilfreds
med Din Bestemmelse, det er
saa godt at have noget glædeligt
at se hen til. Når kommer
Du til Danmark? jeg synes
Du talte om et Besøg hos Melchior
inden Reisen til England.
Vi har vi spist Frakost, et muntet
larmende Selskab, som tilsyneladende

kan han den ene Organen, nemlig:
at mose sig, men saaledes skal
en Sommerferie jo være. Ønskogen
for alle disse ellersker hvilte jo
ene paa Bodil, han skal skaffe
Blæds og blæd virket ikke altid
er let, der har ogsaa veent nogle dage
han har veent træt, naer jeg ser hende
saaledes, mat og lidt ferskost, bliver
jeg kedivenet, og ønsker August Maand
snart var omme. For lidt siden
drog Selskabet til Øen, saer er de
glæde og Huset falder hen i Ra for
nogle timer. Enorms kjorte Rantzen
med lille Johannes til Alholm,
men da tag Bebaerne i Negligh.,
de dræs Klæppe med dem, og han
vist mose sig godt.
Saar Tirsdag skal vi ucpa til Middag
paa Alholm, vi bliver vel sagtens
9 eller 10 som kører der over Tænker jeg.

Neste Dag

Jeg har liget om last dit
Brev til Bodil, kjære Nisse! men gør
det mig ondt at høre om Frants Beyer,
hun var jo slø og overanstregt, Haabet om
Hilbredeles præcijoldene han altsaa svigter.

Det gør ondt at tænke på fortidet, som
er mitop i de trange Tider man sygdom træder
til bunde sammen, men paa det næste
er Marie Beyer haard og uufordrig.

Bodil skriver snart til Dig, hun siger
at det er hende umuligt i denne
Tid, hun kan ikke samme tankene til
Skiven og Læring. Nu bliver hun
helt mere rusten, viser ingen pludselig
medden sig, hvilket jeg oprigtigt trækker
ikke stor. Her er en diliig musik afton,
som Du sidst ved nylig, Røntgen
opiller dem ene diliig Brithen efter
den anden, man løser ned af sit
følede varme føje, og rinner os alle
med. Igang Søndag kom den
antmanliden med Datter til middag
(selv indbrudne) saa vi var en stor Førsamling.
Hun er også en Ære Rosenværn, Marie M.